

OBSAH

PŘEDMLUVA (EVA STEHLÍKOVÁ)	5	VÁCLAV LACINA, ISCHIÁS VĚTŠÍ	
ANTIKA ŽERTOVNĚ ZČESTĚNÁ ANEB		ANEB O STATEČNOSTI	56
DANAJSKÝ DAR (VYBRAL A USPOŘÁDAL		EDUARD BASS, DIOGENES	58
MARTIN SVATOŠ)	6—79	ILJA HURNÍK, DIOGENĚS	59
RADOVAN KRÁTKÝ, PŘEDNÁŠKA ÚVODEM	6	VLASTIMIL RADA — JAROSLAV ŽÁK,	
JIRÍ VOSKOVEC — JAN WERICH,		BITVA U HERAKLÉJE	62
NEBE NA ZEMI	16	JAROSLAV HAŠEK, SLAVNÝ ŘECKÝ	
JOSEF MIKŠOVSKÝ, KLETBA JOVOVA	17	UČENEC ARCHIMEDES V POZOROVÁNÍ	
JAN PRAVOSLAV KOUBEK,		NA PSYCHIATRICKÉ KLINICE V ŘÍMĚ	64
BÁSNÍKOVA CESTA DO PEKEL	18	PETR SKOUMAL, PRIAMA REPORTÁŽ	
VÁCLAV HANKA, SYRINX A PAN	20	Z OBJAVENIA ARCHIMEDOVHO ZÁKONA	68
FRANTIŠEK JAROMÍR RUBEŠ, PANDOŘINA		JAROSLAV HAŠEK, SEN KVARTÁNA	
SKŘÍŇKA ANEB KONEC ZLATÉHO VĚKU	21	PAPOUŠKA	69
ILJA HURNÍK, ORFEUS	24	JIRÍ VOSKOVEC — JAN WERICH, CAESAR	72
JOSEFA NYKLESOVÁ—BUKOVANSKÁ,		KAREL ČAPEK, ŘÍMSKÉ LEGIE	73
MINOTAURUS ČILI PRAVÁ PŘÍČINA		VLADIMÍR VANČURA,	
PROČ THESEUS VYLODIL ADRIADNU		LATINŠTÍ KLASIKOVÉ	75
NA OSTROVĚ NAXOS	25	JAROSLAV HAŠEK, PŘÍHODA	
FRANTIŠEK LANGER,		GAIA ANTONIA TROSSULA	78
BRONZOVÁ RAPSÓDIE	30	VYSVĚTLIVKY	81
JAROSLAV VRCHLICKÝ, SOUD PARISŮV	32	VYDAVATELSKÁ POZNÁMKA	82
FRANTIŠEK BOHUSLAV ŠTĚPNICKA,		VÝBĚR Z NOVÝCH PŘEKLADŮ	
ZLOMKY Z PŘEODĚNÍ HOMÉROVY ILIADY	35	ANTICKÉ LITERATURY V ZEMÍCH PŘÁTEL	
KAREL ČAPEK, THERSITES	37	(SVATAVA MATOUŠKOVÁ)	84
JIRÍ VOSKOVEC — JAN WERICH,		ŘECKÉ NÁBOŽENSTVÍ	
PĚST NA OKO ANEB CAESAROVO FINÁLE	39	(JAN KALIVODA)	1—87
F. L., ENEAŠ. HRDINA ŽERTOVNĚ			
ZČESTĚNÝ DLE P. BLUMAURA	45		
J. ST. ZBIROVSKÝ — AUGUSTIN			
VOJTĚCH NEVŠÍMAL, EDIP KRÁL	48		
ANTONÍN PIKHART, FRYNĚ	53		
KAREL MAŠEK, ROMANCE			
KU CHVÁLE XANTIPPY	54		

zděděných bohů, které byly mimo svůj náboženský význam i památkami na bývalou slávu a samostatnost dávných městských států. Ale přicházela nová božstva, která se snažila uspokojit nové požadavky, která dokázala pomoci člověku v jeho každodenním životě a která mu dokázala zajistit spravedlnost a odměnu na onom světě. K nim se uchýlovali Řekové helénistické a římské doby, pokud si ovšem nedokázali najít oporu ve filozofii a nestali se ateisty, deisty nebo panteisty.

Do Řecka přicházejí, počínaje čtvrtým stoletím př. n. l., v rychlém sledu noví a noví bohové, drtivou většinou z Východu. Sabazios, Kybelé, Ísis s Osiridem, Sarápis, Mithra, to jsou pouze ti nejvlivnější mezi mnoha ostatními. Jejich společným rysem je, že kolem sebe vytvářejí uzavřenou kastu věřících, pro které chystají posmrtnou odměnu a umožňují jim poznat ostatním lidem skrytý smysl světa a lidského života. Tim je vysoko povznájejí nad úroveň nezavěšených,